

Linda

(zadanie zaliczeniowe)

Michał R. Przybyłek

Należy zaprojektować serwer „Lindy” oferujący następujące usługi:

- tworzenie/usuwanie przestrzeni krotek o zadanej strukturze
- wstawianie/usuwanie/podglądanie krotek w zadanej przestrzeni

Serwer jako parametr startowy pobiera numer portu, na którym będzie nasłuchiwał komunikatów z żądaniami od klientów. Komunikaty mają strukturę dokumentów XML’owych opisaną w pliku „linda.dtd”.

W świecie Lindy istnieją typy proste (w szczególności: integer, float, string, binary) i złożone (tj. tuple). Na wszystkich występujących typach określony jest częściowy porządek. Na typach prostych jest to ich naturalny porządek. Na tuplach porządek określamy po współrzędnych, tj. dla tupli t, s zachodzi $t \leq s$ wtw. gdy $\forall_i t_i \leq s_i$, gdzie przez x_i oznaczamy i -tą współrzędną tupli x . Ponadto istnieje pewna pseudowartość \perp , która przy dowolnych porównaniach zawsze daje prawdę.

Semantyka komunikatów określona jest następująco:

1. $\llbracket \langle \text{simple type} = \text{”T”} \rangle x \langle \backslash \text{simple} \rangle \rrbracket = x : T$
2. $\llbracket \langle \text{tuple} \rangle x_1, x_2, \dots, x_n \langle \backslash \text{tuple} \rangle \rrbracket = (\llbracket x_1 \rrbracket, \llbracket x_2 \rrbracket, \dots, \llbracket x_n \rrbracket)$
3. $\llbracket \langle \text{blank} \rangle \rrbracket = \perp$
4. $\llbracket \langle \text{value test} = \text{”eq-less”} \rangle x \langle \backslash \text{value} \rangle \rrbracket = y \mapsto y \leq \llbracket x \rrbracket$ i analogicznie dla pozostałych operatorów
5. $\llbracket \langle \text{and} \rangle x_1, x_2, \dots, x_n \langle \backslash \text{and} \rangle \rrbracket = \llbracket x_1 \rrbracket \wedge \llbracket x_2 \rrbracket \wedge \dots \wedge \llbracket x_n \rrbracket$ i analogicznie dla pozostałych operatorów

Komunikat „request” przyjmuje jako atrybut „space” nazwę przestrzeni krotek, na której będzie wykonywał żądanie klienta i jako atrybut „kind” typ zadania: „get”/„lookup” (wyjęcie/podejrzenie w przestrzeni krotek dowolnej tupli spełniającej wyspecyfikowaną formułę), „put” (włożenie do przestrzeni krotek tupli o zadanej wartości). Przy żądaniu „put” w ciele znacznika „request” może wystąpić tylko znacznik „value” z wartością „test” określoną na „equal” i nie mogą wystąpić jakiegokolwiek pseudowartości. Odpowiedzią na żądania jest komunikat „response” ze znacznikiem „ok” (z dołączoną wartością przy komunikacie „get”) w przypadku operacji zakończonej sukcesem. Żądania mają być nieblokujące, tj. przy niemożliwości wykonania zadanego żądania zwracana jest natychmiastowo odpowiedź „fail”.

Komunikaty „create” i „drop” przyjmują w atrybucie „name” nazwę przestrzeni krotek do utworzenia, bądź usunięcia. Specyfikacja struktury tupli mogących być przechowywanych w przestrzeni określana jest znacznikami „simple-type” (dla typów prostych) i „tuple-type” (dla tupli). Dla „simple-type” konkretny typ prosty ustala się w atrybucie „type”. Przy udanym utworzeniu/usunięciu przestrzeni zwracany jest pusta odpowiedź „ok”, natomiast przy jakimkolwiek błędzie — „fail”.